

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 287/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	0	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

<i>Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>
--

Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt VIII K 328/21
--

<i>Podmiot wnoszący apelację</i>

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

<i>Granice zaskarżenia</i>

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Apelacja oskarżonego - rażąca niewspółmierność orzeczonej kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Rejonowy w T. uznał oskarżonego Ł. C. winnym popełnienia przestępstwa z art. 180a kk i za to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto, orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.		

Wyrok w tym kształcie - w ocenie Sądu Okręgowego – nie mógł się ostać.

Rację miał oskarżony Ł. C., który w wywiedzionej apelacji kwestionował rozmiar reakcji karnej. Sąd II instancji po uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy uznał, iż orzeczona wobec oskarżonego kara była rażąco niewspółmiernie surowa.

Sąd Rejonowy słusznie jako okoliczności łagodzące uwzględnił to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a stan faktyczny sprawy - wobec jego wyjaśnień - nie budził jakichkolwiek wątpliwości.

Sąd meriti orzeczenie wobec Ł. C. kary pozbawienia wolności motywował jego uprzednią karalnością. Sąd Rejonowy wskazał, że ta uzasadniała zastosowanie wobec niego najsurowszego rodzaju kary.

Zapatrywania S. R., Sąd Okręgowy nie podzielił z następujących względów.

Ł. C. od samego początku przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyczerpujące i szczegółowe wyjaśnienia, wyraził szczerą skruchę i nie unikał odpowiedzialności. Oskarżony opisał okoliczności w jakich doszło do popełnienia przez niego przestępstwa z art. 180a kk. Sytuacja w jakiej nastąpiło inkryminowane zachowanie Ł. C., tj. przejechanie nieznacznego odcinka drogi pojazdem w wyniku polecenia wydanego przez przełożonych, implikowane obawą utraty pracy – nie niweczyło przestępnego charakteru zachowania oskarżonego, ale

rzutowało na ocenę stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa. Przy tym uwzględnić należało, że w trakcie kierowania pojazdem oskarżony był trzeźwy i w istocie nie naruszył żadnych przepisów udziału w ruchu drogowym.

Owszem Ł. C. był karany sądownie, jednakże po pierwsze za przestępstwa inne rodzajowo aniżeli rozpatrywany w niniejszej sprawie czyn zabroniony, po drugie ostatnie z podanych w karcie karnej przestępstw zostało popełnione ponad pięć lat temu i wreszcie po trzecie należało uwzględnić fakt, że od kilku lat prowadzi on ustabilizowany tryb życia (założył rodzinę, pracuje, opiekuje się babcią). Wobec osoby, która odmieniła swoje życie, a za kierownicę usiadła (choć nie powinna) bynajmniej nie z błahego powodu, zastosowanie izolacji penitencjarnej jawi się jako rażąco niecelowe.

W ocenie Sądu Okręgowego powołane wyżej okoliczności, których nie kwestionował oskarżyciel, w żadnym razie nie pozwalały za przyjęcie by uzasadnionym było zastosowanie wobec Ł. C. bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Pozostawienie tak ukształtowanej reakcji karnej wywołuje poczucie niesprawiedliwionej surowości wymiaru sprawiedliwości. Kara ta miałaby w takim układzie funkcję li tylko represyjną, a oskarżony nie wymaga takiej reakcji karnej by wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego.

Przestępstwo z art. 180a jest zagrożone alternatywnie karami grzywny, ograniczenia wolności

i pozbawienia wolności do lat 2. Takie ukształtowanej granic reakcji karnej w odniesieniu do innych skatalogowanych przestępstw, wskazuje na ocenę społecznej szkodliwości takich czynów przyjętą przez ustawodawcę.

W ocenie Sądu Okręgowego w zaistniałych realiach nie jest potrzebne sięgnięcie po najsurowszy rodzaj kary, by uzmysłwić Ł. C. naganność jego postępowania. Oskarżony swoją postawą w toku procesu wykazał, że zastosowanie wobec niego kary o charakterze wolnościowym będzie stanowić dla niego wystarczający bodziec do powstrzymywania się od tego typu zachowań w przyszłości. Stosowane uprzednio kary odniosły wobec oskarżonego cel resocjalizacyjny i nie niweczy tego incydentalne zdarzenie, niewątpliwie karygodne.

Wniosek

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt VIII K 328/21 - punkt III.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt VIII K 328/21 - punkty I i II.	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Wobec wskazanych w punkcie 3.1. racji Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> w miejsce wymierzonej oskarżonemu w pkt I) kary pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie i uzupełnił podstawę prawną wymiaru tej kary o art. 34 § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk, złagodził orzeczony w pkt II) środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych z 3 lat do 1 roku; <p>W ocenie Sądu Okręgowego kara ograniczenia wolności we wskazanym wymiarze będzie adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez Ł. C. czynu. Jest to kara o charakterze wychowawczym i z pewnością tak wpłynie na oskarżonego.</p> <p>Sąd II instancji uznał także iż wobec przywołanych w punkcie 3.1 okoliczności zasadnym będzie skrócenie</p>	

do roku środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też – poza zmianami wskazanymi powyżej – został on utrzymany w mocy.

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

Zapłaty i wskazania co do dalszego postępowania	
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk oraz art. 8 i art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j.Dz.U.1983.49.223 ze zm. sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem opłaty za obie instancje, natomiast na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił go od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.
IV.	Oskarżony korzystał z obrony udzielonej mu z urzędu, stąd Sąd Odwoławczy na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.) zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w T. na rzecz adw. A. K. kwotę 516,60 zł brutto.

PODPIS